

All you can Eat

Tante Dee ziet er weer stunning uit in haar etnische uitgaansoutfit met duizenden kleuren. Oom Desmond, haar man, laat zich niet onbetuigd. Zijn blauwe colbertje en roze overhemd concurreren met zijn extra donkere zonnebril met gouden accenten en zijn goudkleurige zondagse horloge.

Uit blijheid over het komende uitje spreekt hij met extra decibellen. Tante Dee lacht bij voorbaat al om elke grap. Ze gaan uit. Voor de verjaardag van kleinkind Rambo gaan ze dit jaar uit eten. Tante Dee, de moeder van Rambo en de tantes hoeven niet twee dagen in de keuken te staan.

Dat doen ze natuurlijk met liefde, maar niet hoeven koken en toch lekker eten betekent dubbel feest. Bij de All you can Eat. Voor

Tante Dee en oom Desmond is het een primeur. Mag je echt net zoveel eten als je wil? Nou, dan gaan we heel veel eten, hoor! Tante Dee schatert het uit.

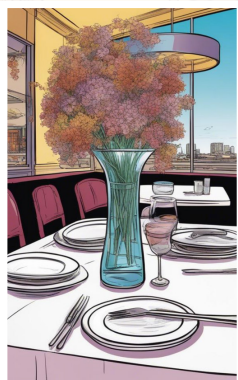
"Ik ga alle sushi's proberen," roept Jimelda, het brein achter het verjaarsdiner.

Afgezien van Japanse sushi kunnen gasten kiezen uit een breed assortiment Chinese en Europese gerechten. Kinderen storten zich meestal op de patat met appelmoes.

Haar man, Cyril, tevens de oudste broer van Rambo roept dat het tijd is om te vertrekken. Intussen zoekt hij zijn gloednieuwe dure sneakers bij elkaar, zet zijn cap achterstevoren op zijn hoofd en controleert of zijn ronde zonnebril recht op zijn neus staat.

Het All you can Eat restaurant is een enorme en luxe onderneming.

Op de lange gereserveerde tafel voor de familie liggen menukaarten klaar met een korte beschrijving van alle gerechten.

"De dranken zijn ook inclusief, alleen voor cocktails en speciale dranken op deze kaart betaalt u extra. Ja? Is alles duidelijk? Nou, dan wens ik u een fijne avond."

Het feest kan beginnen. De familie zwermt uit over het etablissement, op zoek naar de lekkerste hapjes. "Ik begin gewoon met roomijs en veel slagroom," besluit de jarige Rambo. Nou, vooruit, omdat je jarig bent.

De vrouwen bepalen dat Tante Dee en Oom Desmond moeten blijven zitten. Om op alle spullen te passen, maar vooral omdat ze wat moeilijker ter been worden.

Je moet er niet aan denken, dat ze een vol soepbord midden in het restaurant laten vallen.

De jongeren in het gezelschap zullen Oom en Tante op hun wenken bedienen. Nog een paar sushi's? Hebt u de mosselen al geproefd? Ze hebben ook moksi meti, maar die lijkt nergens op. Thuis maken we het beter. Wat gezellig, jongens.

De dames nemen een gratis wit wijntje bij de biefpuntjes.

De mannen leven zich uit met bier. "Jullie moeten nog wel rijden, hoor," waarschuwt Tante Dee. "Geen probleem, Tante, we zijn wat gewend, hoor," grappen ze. Nou, dan is het goed. Ik vertrouw jullie, hoor. Intussen pendelen de jongste kinderen regelmatig tussen de tafel en de automaat met frisdranken.

Eerder dan bedoeld, blijven er restjes op de borden liggen. De kinderen hadden toch veel te veel patat opgeschept. Dames en heren leunen achterover en wensen dat ze hun makkelijke kloffie droegen in plaats van strakke feestkleding.

Het is tijd voor de officiële viering. Een serveerster brengt de gratis chocolade-taart met vuurwerk naar de tafel. Er wordt gezongen, getoost, geproost en gesmikkeld.

Tegen de tijd dat er geen hap meer bij kan en de dames hun lippen weer op kleur brengen, komen vier serveersters informeren of alles heeft gesmaakt. Nou en of. Het is voor herhaling vatbaar.

Wie is de volgende jarige? Aha, Oom Desmond!

De serveerster in charge vraagt wat er met de restjes moet gebeuren. Meenemen of afrekenen? Cyril schiet rechtop. Afrekenen? Ik heb alles al betaald. De serveerster glimlacht vriendelijk en wijst op de kleine lettertjes op de menukaarten: all you can eat, but not more than you can eat.

Met andere woorden, het restaurant brengt een soort boete in rekening voor voedselverspilling. Een prachtig en gedurfd initiatief, waar de lokale kranten uitvoerig over hebben geschreven. Maar dat heeft Cyril niet gelezen.

Hij ontsteekt binnen twee seconden in een indrukwekkende woedeaanval. Zijn stem daverd door het etablissement en overstemt de Chinese achtergrondmuziek.

De serveerster probeert uit te leggen dat het restaurant groen is, dus alle moeite doet om voedselverspilling te voorkomen. Cyril heeft er natuurlijk geen boodschap aan. Hoezo groen? "Ik zie helemaal geen groen, greenwashing zal je zeker bedoelen! Zo gaat het nog even door. De serveerster stelt voor de restjes in te pakken om mee naar huis te nemen. Aha.... *"now we are talking"* denkt Cyril.

Ach, zo jammer dat de sfeer zo snel is omgeslagen. Maar de kinderen doen nog een laatste run naar de frisdrank. Zij kruisen het pad van de restaurateur die zijn verantwoordelijkheid neemt en zijn serveerster uit de vuurlinie haalt.

Hij spreekt sussende woorden, noemt verschillende malen het woord 'respect', probeert een veilig grapje te maken en verzekert Cyril plechtig dat hij natuurlijk niets hoeft bij te betalen. Hij doet een voorzichtige poging het milieubeleid van het restaurant uit te leggen. Het gaat om een proef tegen de enorme internationale voedselverspilling. Wel 30 of 40 procent van de productie: van akker tot je bord.

Cyril trekt verbaasd zijn wenkbrauwen op. Echt waar? Gooien we zoveel eten weg? Ik kan het niet geloven.

te rijden. Naar huis, dus. Tante Dee is een van de laatsten die de tafel verlaat. "Mijn excuses, hoor meneer, mijn kleinzoon is niet kwaadwillend. Hij heeft het een beetje moeilijk, weet u." De restaurateur glimlacht terwijl hij Tante Dee een hand geeft. "Een fijne avond, mevrouw. Fijn dat u er was."

Het wordt Oom Desmond een beetje teveel. Hij raakt gedesoriënteerd en ze moeten het pand in allerijl verlaten om hem naar een vertrouwde omgeving

Rambo heeft goed geluisterd, stoot Tante Dee aan en fluistert: "Mogen we ook een restje ijs meenemen naar huis?" Tante Dee schatert het uit.

